

var absolut intet Grundlag for at rette selv den mest venskabelige Henstilling til Frankrig.

Forholdet er nemlig det, at Frankrig efter Krigen, dels paa Grund af Dyrtiden, dels og navnlig paa Grund af Franc's Fald, har gennemført en à jour Føring af Toldsatserne, og at den franske Rigsdag har bemyndiget Regeringen til at forhøje Toldsatserne med visse Koefficienter, saaledes at man kan gaa op til Koefficienten 7, hvilket altsaa vil sige, at Regeringen uden at spørge Rigsdagen kan 7-doble Toldsatserne. Det, der nu er sket med Hensyn til Smør, er, at den Told paa Smør, der bestod fra 1892, og som var 20 Francs pr. 100 kg, men som i Krigsaarene midlertidig var ophævet, nu er blevet genindført med Anvendelse af Koefficienten $2\frac{1}{2}$. Denne Forhøjelse er imidlertid med den nuværende Kurs, hvorefter 10 Francs er — ja, da jeg skrev dette, var de 35 Kr., hvad de er i Aften, ved jeg ikke —, men altsaa med Kursen 35 er denne Forhøjelse ikke en Gang en à jour Føring af Toldsatserne i 1914. I 1914, da Smørprisen var 2 Kr. 10 Ø., var Tolden med en Kurs af 72 14 Kr. 40 Ø. pr. 100 kg, medens den nu, da Smørprisen er 4 Kr. 40, udgør 17 Kr. 50 Ø. pr. 100 kg. Men en à jour Føring i Forhold til Smørprisens Stigning vilde give en Told af ca. 30 Kr. pr. 100 kg. Dertil kommer, at vi er et af de Lande, som i Frankrig nyder godt af Minimums-toldtariffen; hvis den almindelige Tarif skulde gælde for os, vilde Tolden være ca. 75 Kr.

I Virkeligheden har denne Told ikke været afgørende for vor Eksport til Frankrig. Eksporten foregaar stadig, og der vises den ogsaa Interesse fra fransk Side, en Interesse, som vi har Grund til at paa-skønne. Men for disse nye Markeder maa vi ikke glemme, at det stadig, som jeg sagde før, er England, der er det afgørende. Kommer vi ind i en Periode, hvor det engelske Marked viser stigende Begær, og de engelske Priser derfor stiger, saa aftager Eksporten til de andre Lande, fordi de ikke kan følge med i denne Prisbevægelse; men er Begæret i England dalende og Priserne der gaar ned, saa at vi døjer med at faa afsat det Kvantum, vi ønsker at eksportere, saa træder de andre Markeder til som Hjælpemarkeder for os. Jeg deler slet ikke det ærede Medlems mørke Syn paa Smøreksperten til Frankrig, og jeg er ganske og aldeles forvisset om, at der i Frankrigs Optræden overfor os ikke foreligger mindste Grund for at gaa til en

„Slaa-i-Bordet-Politik“, saaledes som det ærede Medlem syntes at antyde. For øvrigt maa jeg sige, at jeg staaar ganske uforstaaende overfor, hvilke Midler vi skulde anvende overfor Frankrig.

Hvad Nabolandet Belgien angaar, er Forholdet det, at vi har fri Indførsel af Smør, og til Trods for, at vi ikke kan benægte, at der er Mund- og Klovesyge i vort Land, har vi opnaaet fri Indførsel af Kreaturer, dog kun mod en Karantæne, og da Karantænen kun kan modtage 600 Kreaturer om Ugen, bliver vor Kvægekspert til Belgien derved begrænset til dette Kvantum.

For Amerikas Vedkommende er det ganske rigtigt, at der er sket en betydelig Forhøjelse af Smørtolden, men det er jo ikke saaledes, at Amerika alene har forhøjet Tolden for Smør, og endnu mindre saaledes, at Amerika alene har forhøjet Tolden for Smør, der kommer fra Danmark. Saadanne Foranstaltninger er ikke almindelige i internationalt Handelssamkvem; det er herhjemme, man synes at have Tilbøjelighed til at kunne forlige sig med Gennemførelse af saadanne Foranstaltninger. Det maa ikke glemmes, at Amerika gennem mange Aar har drevet en stærkt protektionistisk Politik, det er ikke noget, der er nyt eller ukendt for os, men det behøver ikke at betyde, at vi netop skal gøre det samme. Da England havde sit Regeringsmonopol paa Indførsel af Smør, var Amerika ikke helt betydningsløst som Aftager af vort Smør, men i Øjeblikket tror jeg, man meget ofte overdriver Betydningen af det amerikanske Marked.

Men hvad man nu end vil mene om dette, forekommer det mig ogsaa at være et interessant Spørgsmaal, hvad vi skulde kunne foretage os overfor Amerika, hvis vi skulde følge det ærede Medlem Hr. Drachmanns Anvisninger. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup spurgte forleden Aften, hvad det var, vi skulde foretage os som Modtræk mod denne amerikanske Toldforhøjelse paa Smør; men det ærede Medlem Hr. Pinstrup fik ikke andet Svar end en almindelig Henvisning til vor Købeevne. Nu er det jo rigtigt, at vi her i Landet i Modsætning til de fleste andre Lande i Europa i Øjeblikket har en forholdsvis betydelig Købeevne, en Købeevne, som vi netop har opnaaet gennem vor Landbrugsekspert og derfor ogsaa opnaaet netop i Kraft af vor Frihandel. Men hvorledes den Købeevne skulde benyttes, blev der ikke givet nærmere Oplysning om.

Det ærede Medlem Hr. Rode forsøgte et Svar, som aabenbart skulde komme det